

IN MEMORIAM

JOSIP MALNAR

Neumitna smrt iz naših je redova otrgla jednog od najpoznatijih jugoslavenskih ribnjačara. Zato su se na posljednji ispraćaj okupili mnogi ribari iz svih krajeva Hrvatske i Jugoslavije, jer je on cijeli svoj radni vijek proveo u ribarstvu. Nije bio samo ribnjačar iz Crne Mlake, nego i iz Končanice, Poljane, Grudnjaka, Našica, Jelasa. On je bio jugoslavenski ribnjačar.

Josip Malnar rođen je 26. 05. 1915. u Hribu, u općini Čabar. Srednju poljoprivrednu školu završio je prije rata u Križevcima. To je uvijek isticao i njome se ponosio. A imao je i čime, jer mu je ona dala tako solidnu stručnu podlogu da se mogao kasnije u praksi nositi s najtežim problemima tehnologije uzgoja riba te vođenjem i rukovođenjem brojnim ribnjačarskim poduzećima, iako nije bila specijalno ribarska škola.

Nakon završetka križevačke škole zaposlio se na imanju grofa Eltza u Vukovaru. Tamo je stekao praktične osnove poljoprivrednog gospodarenja, radne navike izvanrednog gospodarskog pristava bez radnog vremena i pustarašku disciplinu. Godine rata prekinule su Malnarovo formiranje i usavršavanje kao poljoprivrednog, odnosno konjogostvenog stručnjaka.

Poslije drugoga svjetskog rata, sredinom 1946. g., Malnar se, posredstvom Ribnjačarske centrale, zapošljava na ribnjaku Crna Mlaka. Već 20. 6. 1946. odlazi za pristava u Ribnjačarstvo Poljana, gdje ostaje do 12. 11. 1949. g. U tom razdoblju sudjeluje u obnovi naših tada najvećih i u ratu najteže razorenih ribnjačarstava. Ističe se znalačkom organizacijom i rukovođenjem radovima na rekonstrukciji ribnjačkih nasipa i objekata, na obnavljanju prekinute proizvodnje ribe.

Iz Poljane je g. 1949. Malnar premješten u Končanicu, pa u Našice i Grudnjak, gdje je 1954. postavljen za direktora. Iste godine dolazi za direktora u Končanicu, gdje ostaje punih 14 godina, do g. 1968. Josip Malnar mnogo je pridonio razvoju ribnjačarstva Končanica u jedno od najorganiziranijih i najboljih naših ribnjačarstava. Organizira veliko proširenje ribnjaka, a g. 1961. pokuse za visoke prinose ribe. Pod njegovom organizacijom i rukovođenjem, Končanica je, na znatnoj površini postigla ta-

da fantastičan jugoslavenski rekord u prinosima – 2 692 kg/ha. Taj je rekord i danas impozantan i teško dostižan.

Od 1968. do 1972. Josip Malnar je upravitelj na ribnjaku »Jelas«, koji se razvija u najveće ribnjačarstvo u Hrvatskoj. Svojim velikim iskustvom i znanjem pridonio je da se na Jelasu uvede solidna tehnologija uzgoja ribe i ribnjačarski red. Svoja znanja nesebično je prenosio na mlađe kolege i ribnjačare, a osobnim primjerom pridržavanja tehnološke i radne discipline pokazivao je kako se znanje pretvara u djelotvornu praksu.

Godine 1972. Joža se vraća za upravitelja u Crnu Mlaku. On tako zatvara kružni put jednog od najiskusnijih ribnjačara i poznavao većeg broja ribnjačarstva, zapravo jezgre hrvatskog i jugoslavenskog ribogojstva.

U Crnoj Mlaci ostaje do g. 1978. kada odlazi u zasluženu mirovinu.

Ovo je samo skiciran Malnarov radni angažman i osnovne njegove funkcije. Bilo bi nepravедno ne spomenuti njegovu ulogu u organizaciji masovnog cijepljenja šaranskog mlađa protiv bolesti, u organizaciji trgovačke mreže u Srbiji, te nesebičnog i aktivnog sudjelovanja u organizaciji Jugoslavenske zajednice slatkovodnog ribarstva, Stručnog udruženja i Poslovnog udruženja.

Za svoj golem prinos razvoju našeg, jugoslavenskog ribarstva, Joža Malnar je g. 1982. od Ribozajednice dobio najviše priznanje – Zlatnu medalju slatkovodnog ribarstva. Bilo je to u povodu proslave 100. godišnjice ribogojstva na tlu Jugoslavije. Tada je, na prijedlog Ribozajednice Jugoslavije, Jo-

sip Malnar dobio i visoko državno odlikovanje – Orden rada sa zlatnim vijencem. On mu je predan na sjednici Skupštine PZ 1984.

A Joža kao čovjek, kao drug, sigurno će među ribarima, njegovim prijateljima i poznanicima, ostati legenda. Društvo u kojem je on bio nije »mučalo«, nego je sve praštalo od veselja i smijeha na njegove priče, »štiklece« i viceve. »Za mojega vakta to vam je ovako bilo«, započinjao je Joža svoju tiradu.

Dragi prijatelju, dragi naš Joža, počivaj mirno i sanjaj o svojim ribnjacima, ribi i ribarima. Oni se neće zatrajati, ribari te neće zaboraviti. Tebe se i ne može zaboraviti, jer si upisan u povijest slatko-

vodnog ribarstva Jugoslavije. A tko bi i pokušao reći da Ti i Tvoja generacija niste ništa učinili za razvoj našeg ribarstva, odgovorit ćemo mu da je to gruba neistina.

Poštovanoj porodici druga Malnara izražavamo našu iskrenu sućut u teškom bolu. Ponosite se svojim Jožom i dopustite da se i mi njime ponosimo.

U počivalištu vječnom, u Aleji ribara neimara

Čeka počasno mjesto Josipa Malnara.

Neka je vječna slava i hvala Josipu Malnaru!

Ing. CVJETAN BOJČIĆ